

Tištěné a elektronické texty v kurikulu čtení

Silící tlak rozvoje informačních technologií ovlivňuje jak samotné testování, tak také změny v oblasti kurikula čtení jednotlivých zemí. Již pro šetření PIRLS 2011 byla zvažována varianta testování, kdy žáci měli pracovat s elektronickými texty. Tato varianta je samozřejmě finančně náročná, proto zatím byla odložena na další cyklus testování. Některé země si jsou však velmi dobře vědomy toho, že práce s elektronickými texty vyžaduje poněkud jiné dovednosti než práce s texty tištěnými, proto na to ve svých kurikulech upozorňují, např. Dánsko, Malta či Nový Zéland, viz rámeček Encyklopedie 6.

TIŠTĚNÉ A ELEKTRONICKÉ TEXTY

Encyklopedie 6

Dánsko

Vláda financuje aktivity na podporu rozvoje internetových výukových materiálů. Cílem bylo, aby se počítače staly nástrojem výuky na nižším stupni vzdělávání a aby se používání počítačů stalo jedním z cílů kurikula jazykového vzdělávání a dalších předmětů do roku 2009. Nicméně řada učitelů zatím dává přednost knihám před materiály spjatými s moderními technologiemi. (str. 187)

Malta

V 5. ročníku by žáci měli být schopni získat informaci z široké škály různých tištěných i elektronických zdrojů (např. zprávy, oznámení, knihy, časopisy, noviny a encyklopedie). (str. 399)

Nový Zéland

V 5. ročníku se od žáků očekává, že budou číst beletrii a populárně-naučnou literaturu, a to jak v tištěné, tak také v elektronické podobě. (str. 443)

Kniha jako dárek

Je otázkou, nakolik informační technologie vytlačí tištěné texty. Žáci byli jak v roce 2001, tak v roce 2011 dotazováni na to, zda by měli radost, kdyby jim někdo dal knihu jako dárek. V zemích, které se zúčastnily obou šetření, s tímto tvrzením rozhodně souhlasilo v roce 2001 v průměru 63 % žáků, v roce 2011 už to bylo pouze 56 %.

K zemím, kde počet žáků, kteří rozhodně souhlasili, mírně stoupl, patří Německo, Írán a Maroko, k velmi razantnímu poklesu naopak došlo ve Slovinsku (o 26 %) a na Slovensku (o 22 %), v České republice šlo o pokles o 12 %.

3.4 DIFERENCIACE VÝUKY

Některé země si v kurikulu stanovují, jak dlouhý text by měl být žák schopen přečíst, jaká by měla být rychlost čtení, dále způsob čtení, přiměřenost textů věku žáků, dokonce i počet knih, které by měl žák za určité časové období přečíst.

Poměrně často se země věnují slabším žákům. Obvykle uvádějí, jakým způsobem je diagnostikují, jakou následnou péči, většinou jde o péči individuální, jim věnují.

Mnohem méně místa je vyhrazeno péči o žáky, jejichž úroveň čtení je pokročilá. V encyklopedii byla péče o tuto skupinu zmiňována spíše výjimečně.

V některých zemích je výuka velmi diferenciována. Žáci jsou vyučováni ve skupinách, v nichž mají všichni stejnou úroveň dosažených vědomostí, v jiných zemích jsou naopak ve skupinách vyučováni žáci, jejichž dovednosti jsou velmi odlišné.